

Asiasisällön osalta unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen perusasetuksen⁽²⁾ tulkinnassa ja kaksi oikeudellista virhettä WTO-oikeuden osalta.

- a. Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi perusasetusta virheellisesti, kun se katsoi, että perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdalla pannaan täytäntöön sekä WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen 9.2 artikla että sen 6.10 artikla. Yhtäältä perusasetuksen 9 artiklan 5 kohta, kuten sen sanamuodosta ilmenee, ei koske otokseen valitsemista. Toisaalta WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6.10 artikla pannaan täytäntöön perusasetuksen 17 artiklalla ja 9 artiklan 6 kohdalla eikä perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdalla.
- b. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi virheellisesti perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa ja WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen 9.2 artiklassa esiintyvää termiä ”toimittaja”. Perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan tarkoituksesta ja rakenteesta seuraa, että ainoastaan ”sellaisen mistä tahansa tulevan tuonnin[– –], jonka on todettu tapahtuvan polkumyynnillä ja aiheuttavan vahinkoa” lähde voi olla toimittaja. Koska amerikkalaisilla tuottajilla ei ollut vientihintaa, niitä ei voitu syyttää polkumyynnistä. Tämän vuoksi unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se piti niitä perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa ja WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen 9.2 artiklassa tarkoitettuina ”toimittajina”.
- c. Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi virheellisesti perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa käytettyä termiä ”ei ole käytännöllistä” ja WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen 9.2 artiklassa käytettyä termiä ”epäkäytännöllistä” (kääntäjän huomautus: molemmat englanniksi ”impracticable”), kun se tukeutui perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan virheelliseen tulkintaan WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen 9.2 artiklan valossa sekä valituselimen raporttiin asiassa Euroopan yhteisöt – Kiinnittimet⁽³⁾. Viimeksi mainittu raportti koskee ainoastaan WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen 9.2 artiklaa, ja näin ollen unionin yleisen tuomioistuimen termiä ”ei ole käytännöllistä” koskeva tarkastelu liittyy ainoastaan perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa säädettyyn muun kuin markkinatalousmaan viejien asemaan ja kohteluun. Valituselin ei siis esittänyt sellaista termin ”epäkäytännöllistä” tulkintaa, jota voitaisiin soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa, joka ei koske muun kuin markkinatalousmaan viejiä.

Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin esitti aineellisesti virheellisiä tosiseikkoja koskevia toteamuksia, kun se totesi, että yksilöllisten tullien laskeminen oli ”käytännöllistä”. Sellaisessa tilanteessa, jossa bioetanolin tuottajilla ei ole vientihintaa, vaan ainoastaan kotimaan hinta, ei selvästikään ole käytännöllistä eikä mahdollista vahvistaa yksilöllistä polkumyyntimarginaalia, minkä vuoksi komissio voi vahvistaa yhden ainoan koko maan kattavan polkumyyntimarginaalin.

⁽¹⁾ Lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan bioetanolin tuonnissa 18.2.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 157/2013 (EUVL L 49, s. 10).

⁽²⁾ Muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51).

⁽³⁾ Euroopan yhteisöt – tiettyjen Kiinasta peräisin olevien rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa sovellettavat lopulliset polkumyynnin vastaiset toimenpiteet – AB-2011-2 – valituselimen raportti WT/DS397/AB/R (Euroopan yhteisöt – Kiinnittimet WT/DS397/AB/R).

Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 20.8.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-277/13, Marquis Energy v. neuvosto, 9.6.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-466/16 P)

(2016/C 402/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: S. Boelaert, asianajaja N. Tuominen)

Muut osapuolet: Marquis Energy LLC, Euroopan komissio, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta

— kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-277/13, Marquis Energy LLC v. Euroopan unionin neuvosto, 9.6.2016 antaman tuomion, joka on annettu tiedoksi neuvostolle 10.6.2016

- hylkäämään Marquis Energyn ensimmäisessä oikeusasteessa esittämän vaatimuksen riidanalaisen asetuksen⁽¹⁾ kumoamiseksi
- velvoittamaan Marquis Energyn korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhakuvaiheessa.

Toissijaisesti

- palauttamaan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen asian käsittelemiseksi uudelleen
- jättämään lausumatta oikeudenkäyntikuluista ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhakuvaiheessa, mikäli asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituskirjelmässään neuvosto vaatii valituksenalaisen tuomion kumoamista seuraavilla perusteilla:

Unionin yleisen tuomioistuimen kanta asian tutkittavaksi ottamiseen ja erityisesti sen toteamukset siitä, koskeeko asia kantajaa suoraan ja erikseen, ovat oikeudellisesti virheellisiä.

- a. Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että sen toteamiseksi, koskeeko asia kantajaa suoraan, on riittävää, että kantaja on bioetanolin tuottaja. Valittajan mukaan tätä toteamusta siitä, että asia koskee kantajaa suoraan, ei kuitenkaan voida sovittaa yhteen vakiintuneen oikeuskäytännön kanssa, jossa tämä suljetaan pois pelkästään taloudellisten seurausten perusteella.
- b. Toiseksi ei ole selvää, miten pelkästään se, että kantaja möi bioetanolinsa kotimaisille kauppiaille/sekoittajille, minkä jälkeen bioetanoli jälleenmyytiin kotimaassa tai kotimaiset kauppiaat/sekoittajat voivat merkittävän määrän unioniin ennen tullien määräämistä, vaikuttaisi merkittävästi sen markkina-asemaan. Osoittaakseen, että tullien käyttöönotto vaikutti merkittävästi sen markkina-asemaan, kantajan olisi pitänyt vähintään osoittaa vaikutus unioniin suuntautuvan viennin määrään polkumyynnitullien käyttöönoton jälkeen. Kantaja ei kuitenkaan toimittanut mitään tätä koskevia tietoja, eikä valituksenalainen tuomiokaan sisällä mitään tätä koskevaa toteamusta. Tämä merkitsee oikeudellista virhettä edellytyksen, jonka mukaan asian on koskettava kantajaa erikseen, soveltamisessa sekä perusteluvollisuuden laiminlyömistä.

Asiasisällön osalta unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen perusasetuksen⁽²⁾ tulkinnassa ja kaksi oikeudellista virhettä WTO-oikeuden osalta.

- a. Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi perusasetusta virheellisesti, kun se katsoi, että perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdalla pannaan täytäntöön sekä WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen 9.2 artikla että sen 6.10 artikla. Yhtäältä perusasetuksen 9 artiklan 5 kohta, kuten sen sanamuodosta ilmenee, ei koske otokseen valitsemista. Toisaalta WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6.10 artikla pannaan täytäntöön perusasetuksen 17 artiklalla ja 9 artiklan 6 kohdalla eikä perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdalla.
- b. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi virheellisesti perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa ja WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen 9.2 artiklassa esiintyvää termiä "toimittaja". Perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan tarkoituksesta ja rakenteesta seuraa, että ainoastaan "sellaisen mistä tahansa tulevan tuonnin[– –], jonka on todettu tapahtuvan polkumyynnillä ja aiheuttavan vahinkoa" lähde voi olla toimittaja. Koska amerikkalaisilla tuottajilla ei ollut vientihintaa, niitä ei voitu syyttää polkumyynnistä. Tämän vuoksi unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se piti niitä perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa ja WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen 9.2 artiklassa tarkoitettuina "toimittajina".
- c. Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi virheellisesti perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa käytettyä termiä "ei ole käytännöllistä" ja WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen 9.2 artiklassa käytettyä termiä "epäkäytännöllistä" (kääntäjän huomautus: molemmat englanniksi "impracticable"), kun se tukeutui perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan virheelliseen tulkintaan WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen 9.2 artiklan valossa sekä valituselemen raporttiin asiassa Euroopan yhteisöt – Kiinnittimet⁽³⁾. Viimeksi mainittu raportti koskee ainoastaan WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen 9.2 artiklaa, ja näin ollen unionin yleisen tuomioistuimen termiä "ei ole käytännöllistä" koskeva tarkastelu liittyy ainoastaan perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa säädettyyn muun kuin markkinatalousmaan viejien asemaan ja kohteluun. Valituselin ei siis esittänyt sellaista termin "epäkäytännöllistä" tulkintaa, jota voitaisiin soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa, joka ei koske muun kuin markkinatalousmaan viejiä.

Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin esitti aineellisesti virheellisiä tosiseikkoja koskevia toteamuksia, kun se totesi, että yksilöllisten tullien laskeminen oli "käytännöllistä". Sellaisessa tilanteessa, jossa bioetanolin tuottajilla ei ole vientihintaa, vaan ainoastaan kotimaan hinta, ei selvästikään ole käytännöllistä eikä mahdollista vahvistaa yksilöllistä polkumyyntimarginaalia, minkä vuoksi komissio voi vahvistaa yhden ainoan koko maan kattavan polkumyyntimarginaalin.

-
- (¹) Lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan bioetanolin tuonnissa 18.2.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 157/2013 (EUVL L 49, s. 10).
- (²) Muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51).
- (³) Euroopan yhteisöt – tiettyjen Kiinasta peräisin olevien rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa sovellettavat lopulliset polkumyynnin vastaiset toimenpiteet – AB-2011-2 – valituselimen raportti WT/DS397/AB/R (Euroopan yhteisöt – Kiinnittimet WT/DS397/AB/R).
-